

Župnijska Oznaniła Trnja in Zagorja

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA 4.4.2021 Leto XIX., 14 (1014)

PREŠLI SMO IZ SMRTI V ŽIVLJENJE

Bistvena vsebina velikonočnega praznika je proslavljanje Jezusove zmage nad grehom in smrtjo, proslavljanje zmage Življenja. V pesmi slednici slišimo: »Smrt in življenje sta se borila v prečudnem dvoboju: Gospod življenja je umrl, kraljuje živ.« Te besede opevajo zmago Jezusa, ko je s svojo smrtjo premagal smrt in nam obnovil življenje. Veljajo pa tudi za naše vsakdanje bivanje. Čutimo, kako v nas poteka nenehna boj med življenjem, tistim, kar je v nas Božje, ustvarjeno za večnost, in smrtjo, tistim, kar je v človeku umrljivo, omejeno, sebično. Vstali Kristus nas vabi v boj. Ne v boj enega proti drugemu, temveč v boj proti nam samim. To je notranji boj, boj proti sebičnosti, proti strahu pred življenjem, ki biva v nas. Ozkosrčna, vase zagledana ljubezen ne more voditi drugim kot le v kraljestvo smrti. »Mi vemo, da smo prešli iz smrti v življenje, ker brate ljubimo. Kdor ne ljubi, ostaja v smrti,« piše apostol Janez, tisti, ki je pri zadnji večerji slonel Jezusu na prsih in je prvi prišel k njegovemu praznemu grobu.

V prvih krščanskih časih je bil edini praznik velika noč, obhajanje Gospodovega vstajenja. Ob nedeljah so se Jezusovi učenci zbirali, da so se spominjali njegove ljubezni do konca. Sad tega spominjanja je bil, da so svojega Gospoda posnemali. Ljudje, ki so prihajali z njimi v stik, so strmeč govorili: »Glejte, kako se ljubijo med seboj!« Mislim, da se nam mora samo od sebe zastaviti vprašanje: Koliko smo mi, kristjani ob začetku tega tisočletja, tukaj, kamor smo postavljeni, med številne izzive časa, resnični Jezusovi učenci?

Med afriškimi kristjani, ki so po doživljanju vere precej podobni kristjanom prvih časov, je znano velikonočno voščilo: »Kristus, ki živi v meni, pozdravlja Kristusa, ki živi v tebi!« To niso samo lepe besede, to je živa resnica. Najlepše in najbolj trajno velikonočno voščilo bo, če si tudi mi voščimo tako – vsako jutro znova!

Skupaj sta tekla,
vendar je drugi učenec Petra
prehítel in prvi prišel h grobu.
Sklônil se je in videl povôje,
ki so ležali tam,
vendar ni vstopil.
Tedaj je prišel tudi
Simon Peter, ki je šel za njim,
in stopil v grob.
Videl je povôje,
ki so ležali tam, in prtič,
ki je bil na Jezusovi glavi,
a ne ob povôjih,
temveč posebej zvit
na drugem mestu.
Tedaj je vstopil tudi
oni drugi učenec,
ki je prvi prišel h grobu;
in videl je in veroval.

(Jn 20,4–8)

Svete maše:

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA 4.4. Sv. Izidor Seviljski, c.u.	Trnje Zagorje	7h Sv. obhajilo 10h V čast vstalemu Zveličarju za vse župljane obeh župnij
Vel. Ponedelj. 5.4. Sv. Vincencij Ferrer	Trnje Zagorje	9h Sv. obhajilo 10h +Silva Jenko, Melb. Avstralija, dar. Zagorje 6, zadušna
Torek 6.4. Sv. Irenej iz Srema	Trnje Zagorje	19h Sv. obhajilo 19,30 +Neda in Branko Polh, Klenik 84
Sreda 7.4. Sv. Janez de la Salle	Zagorje	19,30 +Milan Vadnjal, Zagorje 38, osmina
Četrtek 8.4. Sv. Maksim in Timotej	Trnje Zagorje	19h Sv. obhajilo 19,30 +Marija Žužek, Juršče 24, obletna
Petek 9.4. Sv. Valtruda, spokor.	Zagorje	19,30 +Srečko Vadnjal, Parje 25, dar. zak.skup. Ilir.B.
Sabota 10.4. Sv. Domnij, škof, muč	Zagorje	19h Spoved 19,30 +Franc Žele, Drskovče 26, obletna
2. VELIKONOČNA - BELA NEDELJA 11.4. Sv. Stanislav, škof, m.	Trnje Zagorje	9h Sv. obhajilo 10h Za vse župljane obeh župnij

- **ZAPORA UDELEŽBE PRI SV.MAŠI V CERKVI** velja še ves teden vključno z Belo nedeljo, ki je obenem **nedelja BOŽJEGA USMILJENJA**. Upajmo, da zapore ne bo treba podaljšati. Lahko pa obiščemo Jezusa v cerkvi posamezni verniki ali člani istega gospodinjstva med dnevom.

- **Župnijska oznanila** pretekle – Cvetne nedelje - na žalost - niso bila uresničena zaradi novih uredb zdravstvenih in vladnih odredb, po katerih ni bilo več dovoljena fizična udeležba pri sv. mašah. Zato sem napisal dodatek k nedeljskim oznanilom in ga objavil na spletu in natisnil tudi nekaj izvodov, kar pa ni bilo vsem dosegljivo ali pa ste (v Zagorju) spregledali.

- **DEVETDNEVNICO BOŽJEGA USMILJENJA** lahko molimo v cerkvi ali tudi doma. Potrebno je moliti za Božje usmiljenje, še posebno sedaj, ko smo v tej pandemiji koronavirusa. Prepričan sem, da je ta bolezen Božji opomin, da se spreobrnemo in se zavemo, da nismo mi absolutni gospodarji na svetu, da je Nekdo drug nad nami, ki Ga kristjani imenujemo BOG. Prav v teh dneh lahko še bolj živo doživljamo njegovo ljubezen do nas, ki gre do konca: do trpljenja in strašne smrti na križu – in seveda vstajenja – za naše večno življenje. Bog je s svoje strani storil vse, kar je mogel, za našo večno srečo. Na nas pa je, da se spreobrnemo in se oklenemo s svojim življenjem Njega, ki je Življenje samo in tako dosežemo cilj: večno življenje, ki je večna sreča, večna blaženost v Bogu.

- **Jutri je VELIKONOČNI PONEDELJEK**, prvi dan velikonočne osmine, v kateri vsak dan vzklikamo: »To je dan, ki ga je naredil Gospod. Veselimo in radujmo se ga!« Če

že ne moremo priti v cerkev k sv. maši, ga lahko izven maše, med dnevom običajno v cerkvi, kjer je živ med nami, zakrit v sv. hostiji, da ga lahko pri sv. obhajilu prejmemo tudi v svoje srce.

Na žalost ga v **Trnju** ne morete tako obiskati. Lahko pa stopite do cerkvenih vrat in ga od tam pozdravite, saj vas on vidi tudi skozi vrata. Pri vas opažam hvalevredno navado, da (vsaj nekateri) pogosto prihajate k svojim pokojnim na pokopališče. Prepričani ste, da se na ta način bolj povezujete z njimi, kar gotovo drži. Koliko bolj drži to prepričanje za naš odnos do Jezusa, ki živi med nami v tabernaklju v župnijski cerkvi.

- **TRNSKIM ŽUPLJANOM** se zahvaljujem za dar lepega mašnega plašča z Marijino podobo, ki ste ga nabavili ob priliki moje 80-letnice in mi ga podarili na praznik Gospodovega oznanjenja Mariji. Bog vam povrni zanj in za preostali denar, ki ste ga zbrali v vsej župniji! Naj nas tudi ta dogodek še bolj poveže med seboj v župniji!

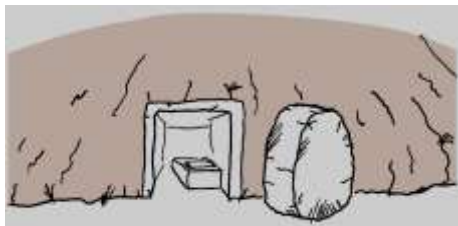
- **OPRAVIČILO DRSKOVČANOM:** Opravičujem se vam, da sem včeraj prezgodaj prišel z Jezusom v vas! Šele, ko sem se peljal že proti Parjam, sem opazil, da sem prezgoden. Zato sem tam počakal 20 minut, da sem se ob določenem času zapeljal po vsej vasi Parje.

NAJ TVOJA RADOST OSVOJI NAŠA SRCA

Gospod,
naj svetloba tvojega vstajenja ožarja naše dneve,
premagaj strah v globinah naše zavesti.
Naj utihnejo naše žalostne popevke, naj umolkne krik obupa.
Naj žarki velikonočne zarje zasijejo v naših očeh
in odsevajo na naših obrazih.
Naj tvoja radost osvoji naša srca.
Gospod, daj nam zmagovito upanje.
Premagaj nas!
Premagaj naše zakrknjeno srce,
razbij naše plahe misli,
preženi našo grešno žalost.
Odpusti nam grehe proti veselju in upanju.

F. Rode, Zakladnica molitve

nju, v ljubezni, v veselju ...

Kristus je vstal! Nepopisno je naše veselje zaradi velike odrešitve. Vzklíkajmo v veselju in se radujmo. Aleluja!

Jezusovo vstajenje, ki je poleg stvarjenja največji dogodek vesoljne zgodovine, je stvarjenju prav podobno. Nihče, razen Boga samega, ni bil priča začetka sveta; nihče, razen Gospoda samega, ni bil priča vstajenja. In vendar eno in drugo je nad vse resnično: ustvarjene stvari vidimo vsi, vstalega Jezusa so videli »ne vsi ljudje, ampak od Boga prej odbrane priče.« Enajst skrajnih realistov z obrežja Genezareškega jezera. Enajst ribičev, ki so vsako ribo prešteli. Taki ljudje nimajo prikazni!

In tudi mi smo izbrani. Poznamo Jezusa. Tudi na to veliko noč smo bili priča njegovemu vstajenju. Pričujmo o tem veselju. Vzklikajmo »Aleluja!«

Po: Molimo s Cerkvijo, leto B

Ko je Jezus videl pod križem svojo mater in svojega učenca Janeza, je rekel svoji materi: »Žena, glej, tvoj sin!« (Jn 19,26). Naj te v bodoče namesto mene spoštuje kot sin in ti služi. In Janezu: »Glej, tvoja mati!« (Jn 19,26). To je bila oporoka, ki jo je Jezus naredil na križu, pravi sv. Ambrož. Izročil je svojo mater svojemu učencu, ki si je zaradi svoje deviške čistosti pred ostalimi zaslužil, da postane zaščitnik deviške matere. Tu je Jezus pokazal, da niti ob ločitvi ni pozabil svoje matere. Takšno skrb naj bi imeli otroci za svoje starše.

Marijina skrb pa je bila usmerjena tudi v dušni blagor ljudi, ki so bili odkupljeni s krvjo njenega Sina in določeni za nebesa. Njeno duhovno oko je natančno spoznalo stanje duš in tudi stanje, v katerem se nahajajo. Ljubila je tudi tiste, ki so bili na krivih potih in v nevarnosti, da se pogubijo. Marija je zanje molila in opominjala apostole, naj delajo za njihovo spreobrnjenje. Bila je živo ogledalo vseh kreposti. Vnela je srca za Božjo ljubezen. Kot vzor blagosti, potrpežljivosti in spodobnosti, posebno pa zaradi svoje molitve je tako bila Marija tolažba in opora prvih kristjanov.

bl. Anton Martin Slomšek

5. april VINCENCIJ

Rodil se je v Španiji okoli 1350. Ko mu je bilo sedemnajst let, je oblekel dominikansko redovno obleko, študiral modroslovje in bogoslovje, po mašniškem posvečenju pa je bil nekaj časa profesor modroslovja v Valenciji. Tam ga je spoznal stolni prošt Peter de Luna, kasnejši razkolni papež Benedikt XIII., ki je mladega redovnika zelo cenil. Vincencij je kmalu zaslovel kot odličen pridigar. Njegova beseda je grešnike spreobračala in vabila k poboljšanju. Deloval je tudi s pisano besedo. Ko je Peter de Luna leta 1394 postal razkolni papež, ga je povabil na dvor v Avignon, kjer je bil njegov spovednik in predstojnik apostolske palače. Zvesto je opravljal svojo službo, odklonil pa je vse cerkvene časti. Ko je od blizu spoznaval razkrajajočo moč razkola v Cerkvi, je razkolnega papeža Benedikta XIII. prepričeval, naj odstopi, vendar zaman. Jeseni 1399 je zapustil Avignon in začel dvajsetletno misijonsko potovanje, na katerem je nastopal z vso vnemo kot klicar k pokori in poboljšanju. Prehodel je južno Francijo, severno Italijo, Švico in severno Španijo. Pridigal je s tako vnemo in prepričljivostjo, da so množice kar strmele vanj. Z njimi je potovalo pet dominikancev in več svetnih duhovnikov, da so mu pomagali pri spovedovanju. V njegovem spremstvu je bilo tudi več notarjev, ki so po Vincencijevih spokornih pridigah uradno zapisovali sprave med sprtimi družinami. Zadnje govore je imel v Vannesu v francoski pokrajini Bretaniji, kjer se je 5. aprila 1419 srečal s smrtjo.

SMEH JE POL ZDRAVJA
STVARITEV SVETA – Mali Erik: »Očka, kako je Bog lahko ustvaril svet v enem tednu?« – »Očka: »Ker ni bil odvisen od uradnikov in obrtnikov.«

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.ztz.rkc.si